

[Eva Møller]

kunnet hævde os, fordi vi har mangel på det, man i traditionel forstand kalder råstoffer.

Jeg har med glæde noteret mig, at det er hensigten som en del af programmet at uddanne flere kandidater på områder med tilknytning til emnet, og jeg vil i denne forbindelse gerne pege på, at områderne »med tilknytning til emnet« måske er flere, end man umiddelbart forestiller sig.

Jeg har også konstateret, at det er hensigten at udbygge forskeruddannelserne samt at forbedre efter- og videreuddannelsesmulighederne. Dette falder helt i tråd med de bemærkninger, vi har gjort i de tidligere forskningspolitiske debatter i dag, hvor vi understregede nødvendigheden af at uddanne flere forskere i Danmark for at få styrket den danske forskning.

Jeg kan frygte, at det i beslutningsforslaget skitserede administrative apparat måske vil blive lidt tungt, men jeg går ud fra, at dette er en af de ting, vi kan se på i udvalget. Der er naturligvis brug for vurderinger og oplysninger, når vi skal arbejde med nye teknologier, men lad os dog gøre det så smidigt som muligt.

Vi hilser altså velkomment, at forskning og erhvervsliv i fællesskab får et bioteknologisk udviklingsprogram, hvortil der er afsat 500 mill. kr. på finanslovsforslagene i de kommende år. Vi tror på, at vi hermed også på dette område får styrket dansk forskning, og det er vi som sagt generelt positive over for. Vi tror på, at vi får en mulighed for at forbedre dansk eksportvirksomhed, at der måske kan skabes nye arbejdspladser i nicheproduktioner, at der kan udføres forskning, der på lang sigt kan gavne dansk landbrug, fiskeri og industri i deres produktion og produktforædling og herunder være til gavn for befolkningen. Jeg har også konstateret, at regeringen med dette program lægger vægt på, at der udføres et forebyggende arbejde inden for såvel miljøbeskyttelse som sygdomsforebyggelse, og at også dette kan være til glæde og gavn for befolkningen.

Kort sagt et ja til det foreliggende beslutningsforslag fra Det Konservative Folkeparti.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg vil gerne starte med at rose undervisningsministeren for, at han er kommet med et så udmærket beslutningsforslag, selv om

det selvfølgelig også skal siges, at Folketinget i sin tid har opfordret ministeren til at komme med beslutningsforslaget.

Jeg synes, der er grund til at lægge vægt på, at der er mange fornuftige ting i dette forslag. Det peger imod noget nyt, vi skal tage fat på, og som måske er forudsætningen for, at vi kan få erhvervslivet til at fungere på bedre vis.

Det, jeg hæfter mig ved i den bioteknologiske forskning, er de muligheder, der ligger i den både for landbrug og for fiskeri. Det er tydeligt nævnt. Når jeg tænker på den store debat, der har været om de overskudslagre, man påstår er til stede, men hvor jeg kan sige, at de er af strukturel karakter, kan jeg ikke lade være med at nævne en vigtig ting: hvis Danmark skal kunne klare sig, skal vi stadig væk lave råvarer til industriel forarbejdning. Vi må nok også erkende, at fødevarereproduktionen ikke vil stige i den grad, den har gjort, eftersom behovet for fødevarer ikke er til stede i samme udstrækning som tidligere, i hvert fald ikke for de forædlede fødevarer, vi producerer.

Derfor er det alvorligt og vigtigt for os, at vi lærer at bruge vores landbrugsjord til andre ting, f.eks. til at fremstille planter, som kan anvendes i den bioteknologiske proces. Jeg tænker på, hvilket bidrag vi kunne yde, hvis vi var lidt foran de andre lande med hensyn til f.eks. at udvikle processer, hvor vi kan anvende kernen og strået til andre ting, således at vi kan fremstille plastic og lign., som er mere miljøvenligt end de stoffer, vi har i øjeblikket.

Jeg tror, at de, der kommer først og længst, er dem, der virkelig kan drage nytte af disse ting, således at vi ikke får den situation, der er udsigt til i øjeblikket: at vi af andre grunde skal nedsætte en produktion på vores eget areal.

Jeg må minde Folketinget om, at det eneste råstof, Danmark har, er jord og vores klima. Hvis vi ikke finder råvarer eller produktioner på vores jord, som passer til vores klima, og som vi kan udnytte og forædle til en højere værdi, så har dette samfund ikke ret mange muligheder for at bevare den velfærd, vi gerne vil have, endsigte for at betale den gæld, vi allerede har stiftet. Derfor hilser jeg beslutningsforslaget velkomment og synes, at intentionerne er gode.